



Arrest

nr. 116 497 van 7 januari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 oktober 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. GOETSCHALCKX en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Russische staatsburger van Tsjetsjeense origine, bent afkomstig van Atchoi-Martan. U verkocht voedingswaren vanuit uw bestelwagen in Stariy-Atchoi. Op 4 februari 2013 kreeg u als klanten twee rebellen die bij u voedsel kochten. Twee dagen later, op 6 februari 2013, toen u na uw werkzaamheden op weg naar huis was, werd u tegengehouden door twee militairen. U veronderstelde dat het omwille van een documentencontrole was en u wilde uw documenten uit uw handschoenenkastje in uw wagen nemen. Op het moment dat u trachtte de documenten te nemen, werd uw deur geopend en kreeg u een vuistslag in uw aangezicht. U raakte bewusteloos en u werd door

deze militairen meegenomen in hun wagen en weggevoerd. U werd vastgehouden in een cel op een onbekende plaats. Tijdens uw vasthouding werd u dagelijks mishandeld en ondervraagd over uw steun aan rebellen. Men dwong u op een blanco blad uw naam en handtekening te zetten. De dag nadien, op 12 februari 2013 's ochtends, werd u meegenomen, geblinddoekt en geboeid. U ging ervan uit dat men u ging doden, echter men bracht u naar een kruispunt waar u werd vrijgelaten. Op het kruispunt stonden uw oom A. (...) en zijn vriend M. (...) op u te wachten. Uw oom was via zijn vriend te weten gekomen waar en door wie u werd vastgehouden en hij had u vrijgekocht. Uw gezondheidstoestand was erbarmelijk en uw oom bracht u onmiddellijk naar een appartement in Grozny. Uw vrouw was de avond voordien door uw oom ook naar dit appartement gebracht. Bij aankomst werd u door uw oom en vrouw in bed gelegd, waar u de komende maanden moest herstellen van uw verwondingen. Op 19 februari 2013, na advies van een vriendin van uw vrouw, besloot uw vrouw om jullie huwelijk voor de ZAGS te registreren en tegelijkertijd uw achternaam te wijzigen in haar achternaam. Uw vrouw dacht op deze wijze dat u makkelijker een nieuw paspoort zou kunnen verkrijgen zodat jullie het land zouden kunnen verlaten. Uw vrouw slaagde erin jullie huwelijk en naamsverandering te registreren zonder dat u hiervan iets wist en zonder dat u haar de toestemming had gegeven dit tot stand te brengen. Dezelfde avond, 19 februari 2013, vertelde uw vrouw uw oom wat zij die dag had ondernomen. Uw oom werd ontzettend kwaad dat zij deze actie had ondernomen en eiste van haar de ze de volgende dag het huwelijk onmiddellijk zou laten annuleren. Op 20 februari 2013 's ochtends keerde uw vrouw terug naar de ZAGS om het huwelijk te annuleren. Jullie originele huwelijksakte werd stukgescheurd, de stempels in jullie binnenlands paspoort werden doorstreept waardoor het huwelijk werd geannuleerd. Echter de stempel die op de eerste bladzijde in uw binnenlands paspoort was aangebracht om het binnenlands paspoort in te wisselen, kon niet meer ongedaan worden. Die dag besloot uw oom om verdere problemen met documenten te vermijden, al jullie documenten mee te nemen. Jullie bleven tot 14 juli 2013 ondergedoken leven in dit appartement te Grozny. Op 14 juli kwam oom A. (...) en gaf jullie de binnenlands paspoorten en geboorteaktes terug. Hij had jullie reis naar Europa voor jullie geregeld. Jullie reisden via Ingoesjetïë, Oekraïne naar België waar jullie op 17 juli 2013 toekwamen. Dezelfde dag vroegen jullie asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van jullie asielsrelaas legden jullie volgende documenten voor: uw binnenlands Russisch paspoort, het binnenlands Russisch paspoort van uw vrouw, uw geboorteakte, de geboorteakte van uw vrouw, een kopie van jullie huwelijksakte en twee convocaties.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst verliet nadat u op 6 februari 2013 door militairen werd opgepakt en 6 dagen werd vastgehouden omwille van uw vermeende hulp aan rebellen (CGVS man 22/08/13 p. 8-11; 7/10/2013 p.10, 11).

Er moet echter worden vastgesteld dat u uw asielsrelaas immers niet aannemelijk weet te maken.

Eerst en vooral moet vastgesteld worden dat jullie verklaringen over jullie huwelijksregistratie en de daaropvolgende annulatie incoherent zijn, merkwaardigheden en tegenstrijdigheden bevatten.

Uit de verklaringen van uw vrouw blijkt dat zij op 19 februari 2013, zonder dat u hierover op de hoogte was, jullie huwelijk voor de ZAGS heeft laten registreren. Tegelijkertijd bij de registratie wijzigde zij de achternaam die u sinds het huwelijk zou gebruiken van S. (...) naar I. (...) (CGVS vrouw 22/8/2013 p. 3, 4; 7/10/2013 p. 3, 4; man 22/08/2013 p. 3; 7/10/2013 p. 2, 4) Vooreerst moet opgemerkt worden dat het weinig aannemelijk is dat uw vrouw, zonder enige toestemming van uwentwege bij de ZAGS uw naam zou hebben kunnen wijzigen. Zelfs indien de registratie niet op een legale wijze tot stand kwam en door middel van betaling en of een vriendendienst had plaatsgevonden, kan

redelijkerwijs verwacht worden dat bij een naamsverandering op de ZAGS op zijn minst een mondelinge of schriftelijke toestemming zou moeten gegeven worden, een bewijs waaruit blijkt dat de naamswijziging terecht werd geattesteerd. Uit uw verklaringen en ook uit deze van uw echtgenote, blijkt dat u niet aanwezig was op de huwelijksregistratie en dat u evenmin aan uw echtgenote een (schriftelijke) toestemming hebt gegeven om uw achternaam te wijzigen. Gezien uit de kopie van de huwelijksakte blijkt dat uw achternaam weldegelijk werd omgezet naar I. (...) en bovendien de stempel op het eerste blad van u binnenlands paspoort eveneens een aanwijzing geeft dat de naamsverandering werd geregistreerd, kan er weinig geloof worden gehecht aan jullie verklaringen hierover (CGVS vrouw 22/8/2013 p. 3, 4; 7/10/2013 p. 3, 4; man 22/08/2013 p. 3; 7/10/2013 p. 2, 4).

Verder moet opgemerkt worden dat over het moment waarop u door uw vrouw op de hoogte werd gebracht en zij u de huwelijksdocumenten toonde, jullie verklaringen tegenstrijdig zijn, zowel in jullie onderlinge verklaringen en tussen uw verklaringen en deze van uw echtgenote. Uw vrouw liet tijdens het gehoor van augustus 2013 verstaan dat ze u op de dag van het wettelijk huwelijk bij thuiskomst, u op de hoogte bracht van het huwelijk. Ze had u meegedeeld dat ze na overleg met een kennis, het huwelijk was gaan registreren op de ZAGS en dat ze uw naam had gewijzigd. Tevens toonde ze u de originele huwelijksakte en de kopie daarvan (CGVS vrouw 22/05/2013 p. 3). Echter op haar gehoor in oktober 2013 beweerde ze dat ze u niet had ingelicht over het huwelijk, noch dat ze u de originele huwelijksakte had getoond. U had dit nieuws vernomen uit het gesprek dat zij met uw oom hierover had en uw vrouw liet verstaan dat ze de originele huwelijksakte enkel aan uw oom had getoond (CGVS vrouw 7/10/2013 p. 6). U verklaarde op het gehoor in augustus 2013 dat uw vrouw u over het huwelijk had verteld maar dat ze u niet de originele huwelijksakte had getoond (CGVS man 22/08/2013 p. 3, 15). Op het gehoor in oktober 2013 stelde u dat u het nieuws over het huwelijk vernam toen uw oom heel kwaad werd op uw echtgenote omdat zij het huwelijk was gaan registreren. U kon zich niet meer herinneren dat uw echtgenote u de originele huwelijksakte en de kopie had getoond. U dacht dat ze dit niet had gedaan. (CGVS man 7/10/2013 p. 2, 3, 4). Jullie beiden werden geconfronteerd met de incoherenties in jullie versies hierover. Uw vrouw herhaalde dat ze de huwelijksakte aan uw oom had getoond en u kon het zich niet meer herinneren de akte te hebben gezien (CGVS vrouw 7/10/2013 p. 6, 14; man 7/10/2013 p. 5). Deze uitleg overtuigt niet. Het ontkennen van verklaringen, het zich niet meer herinneren en het herhalen van één versie, is geen afdoende verschoningsgrond en weerlegt de vastgestelde tegenstrijdheden tussen de verschillende versie niet. De initiële verklaringen zijn duidelijk en het is redelijk te verwachten, gezien het een wettelijk huwelijk betreft en het belang hiervan voor jullie dat jullie hierover eenduidige en coherente verklaringen kunnen afleggen.

Bovendien zijn jullie verklaringen over de annulatie van dit wettelijk huwelijk eveneens incoherent en weinig aannemelijk. U verklaarde op het gehoor in augustus 2013 dat uw echtgenote de volgende ochtend terugkeerde naar de ZAGS om het huwelijk te laten annuleren. U vermeldde dat nog niet alle gegevens waren ingevoerd in de computer waardoor de annulatie mogelijk was (CGVS 22/08/2013 p. 4). Echter op uw gehoor in oktober 2013 merkte u op dat u niets wist over hoe de annulatie op de ZAGS concreet tot stand kwam (CGVS man 7/10/2013 p. 6), terwijl uw vrouw nochtans op haar gehoor in oktober 2013 beweerde dat zij u had ingelicht hoe de annulatie concreet op de ZAGS had plaatsgevonden (CGVS vrouw 7/10/2013 p. 5). U werd gewezen meermaals op deze incoherentie en u negeerde deze confrontatie door enkel in te gaan op het stuk scheuren van de huwelijksakte en het plaatsen van de stempel in uw binnenlands paspoort (man 7/10/2013 p. 6). Het negeren van deze vaststelling weerlegt niet dat uw verklaringen hierover tegenstrijdig zijn.

Tevens moet opgemerkt worden dat uit informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat de bevoegdheid van een annulatie van een huwelijk enkel bij een rechtbank ligt. Gezien het uitzonderlijke karakter van een annulatie kan verwacht worden dat een huwelijk welke met stempels in de binnenlands paspoorten en huwelijksdocumenten volledig in orde werd gebracht, niet eenvoudigweg kan geannuleerd worden door over de huwelijksstempel in het binnenlands paspoort een streep te zetten met daarbij het woord foutief. Ook deze vaststelling plaatst ernstige vraagtekens bij jullie verklaringen hieromtrent.

Bijkomend moet opgemerkt worden dat de verklaringen van uw echtgenote over de reden van het huwelijk en uw naamsverandering, weinig geloofwaardig zijn. Uw vrouw verklaarde op het gehoor in augustus 2013 dat zij op 19 februari 2013 jullie huwelijk was gaan registreren omdat ze op deze wijze uw naam kon veranderen. Zo was het mogelijk om een binnenlands paspoort voor u aan te vragen zodat het mogelijk zou zijn om eenvoudiger te vertrekken. Uw vrouw had dit alles tegen uw oom verteld die op haar kwaad was geworden en haar op dat moment had verteld dat u gezocht werd door de autoriteiten wat zij nog niets wist, omdat niemand haar dat had verteld (CGVS vrouw 22/08/2013 p. 9). Op haar gehoor in oktober 2013 liet zij verstaan dat zij de naamsverandering tot stand wilde brengen omdat u gezocht werd, uw familie werd lastig gevallen en dat door de naamsverandering jullie een paspoort op en andere naam zouden kunnen aanvragen (CGVS vrouw 7/10/2013 p. 4). Uw vrouw werd erop gewezen dat het zeer merkwaardig is dat ze een naamsverandering tot stand wilde brengen omdat

u gezocht werd, nog voor dat zij hiervan iets had vernomen. Hierop antwoordde ze dat zij niet wist dat u officieel gezocht werd, maar wel dat ze hem zochten (CGVS vrouw 7/10/2013 p. 4). Deze uitleg overtuigt niet daar uw vrouw duidelijk verklaarde tijdens haar gehoor in augustus dat ze niet wist dat u gezocht werd (officieel of niet) omdat dit nog niet tegen haar was gezegd.

In ieder geval, in de hypothese dat zij op geen enkele manier wist dat u gezocht werd, is het niet aannemelijk dat zij officiële stappen naar de autoriteiten onderneemt om het huwelijk te registreren en tevens uw naam te wijzigen om een oplossing te zoeken voor uw probleem. In de hypothese dat zij op enige wijze wist dat u gezocht werd, getuigt haar houding niet van een gegronde vrees voor de autoriteiten, aangezien zij op deze manier de autoriteiten op de hoogte brengt van jullie aanwezigheid te Grozny, daar waar u toch ondergedoken leefde.

Al deze incoherenties, tegenstrijdigheden en merkwaardigheden maken dat geen geloof kan worden gehecht aan jullie verklaringen omtrent de motieven van de registratie en van de aannemelijkheid van de annulatie. Niet alleen ondermijnen deze elementen de algemene geloofwaardigheid van jullie relaas, maar aangezien deze elementen verbonden zijn met de door jullie aangehaalde vervolgingsfeiten, ondermijnen deze ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid van de vervolgingsfeiten.

Ook betreffende uw verklaringen over de medische verzorging die u na uw vasthouding onderging, moet vastgesteld worden dat u hierover opmerkelijk vaag blijft. U verklaarde ernstig mishandeld te zijn geweest tijdens uw vasthouding en dat uw lichamelijke toestand ernstig was bij vrijlating. Uw vrouw merkte op dat u nauwelijks op uw benen kon staan toen u bij het appartement aankwam. U werd gevraagd concreet uw gezondheidstoestand na uw vrijlating te beschrijven en u antwoordde algemeen dat u verzorging nodig had daar u in een zware toestand was. Op de vraag wat uw vrouw concreet deed om u te verzorgen na uw vrijlating, antwoordde u "dat u het niet meer wist". Ze gaf u medicijnen was het enige wat u hierover kon zeggen. U slaagde er niet in aan te geven hoelang uw vrouw u persoonlijk had verzorgd, noch kon u concreet beschrijven hoe u herstelde de maanden na uw vrijlating. Ook uw vrouw antwoordde afwijkend toen haar gevraagd werd hoelang zij u had verzorgd. Zij antwoordde op deze vraag dat u zelf in staat was naar de wc te gaan en dat u zich na twee maanden al beter voelde (CGVS man 22/08/2013 p. 11, 12; vrouw 7/10/2013 p. 13). Deze algemeenheid en vaagheid over uw gezondheidstoestand en uw verzorging na uw vrijlating ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Het is redelijk te verwachten dat zowel u als uw echtgenote concreet zouden kunnen aangeven hoelang u verzorging nodig had en op welke wijze u de periode van herstel doorbracht in het appartement.

Verder moet vastgesteld worden dat uw verklaringen over de personen die u op 6 februari 2013 arresteerden tegenstrijdig zijn. U verklaarde tijdens het gehoor in augustus 2013 dat de mannen die u op 6 februari sloegen en meenamen allemaal gemaskerd waren (CGVS man p. 22/08/2013 p. 9). Echter tijdens uw gehoor van oktober 2013 liet u verstaan dat de personen die u oppakten niet gemaskerd waren (CGVS 7/10/201 p. 11). U werd geconfronteerd met uw afwijkende verklaringen en u reageerde hierop door te zeggen dat u zich niet meer herinnert wat u tijdens het gehoor van augustus had verklaard en herhaalt dat u enkel herinnert dat de mannen die uw cel binnenkwamen gemaskerd waren (CGVS 7/10/2013 p. 11). Deze uitleg overtuigt niet. Het is redelijk te verwachten dat u eenduidige en coherente verklaringen kan afleggen over hoe de mannen die u de enige keer u werd opgepakt er concreet uitzagen. Aangeven zich niet meer te herinneren wat u vorig gehoord hebt verklaard is geen verschoningsgrond voor deze tegenstrijdigheid.

De vastgestelde tegenstrijdigheden, merkwaardigheden en vaagheden aangaande feiten die allen betrekking hebben op de kern van uw asielrelaas ondermijnen de algemene geloofwaardigheid van jullie verklaringen. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurig en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie.

U duidde tijdens uw gehoren voor het Commissariaat-generaal meermaals dat u niet helder in het hoofd was en dat u geheugenproblemen ondervond door de doorstande mishandelingen die u had ondergaan tijdens uw vasthouding (CGVS man 22/08/2013 p. 3, 4, 11, 12; 7/10/2013 p. 2, 4, 11). U werd gevraagd of u, gezien u daar zoveel problemen door kende, omwille van deze hoofd- en geheugenproblemen een behandeling bij een dokter volgende, waarop u negatief antwoordde. U vroeg zich af waar u deze behandeling zou kunnen volgen toen u werd gevraagd waarom u geen medische behandeling hiervoor volgde. U kon zich niet eens herinneren of u deze hoofd- en geheugenproblemen in het opvangcentrum had gemeld (CGVS man 22/08/2013 p. 5, 6; vrouw 7/10/2013 p. 14). Opgemerkt moet worden dat u geen medisch attest of enig ander document heeft bijgebracht waaruit effectief blijkt dat u aan enige hoofdproblemen zou lijden en bovendien dat uw cognitief geheugen is aangetast waardoor u niet in staat zou zijn geweest om een coherent en consistent relaas naar voor te brengen.

Bovendien blijkt uit de analyse van de gehoorverslagen duidelijk dat u in staat was om spontane, omstandige en gedetailleerde verklaringen af te leggen.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan jullie verklaringen aangaande uw reis naar België. Jullie verklaarden van Grozny naar Kiev, Oekraïne te zijn gereisd met een personenwagen. In Kiev stapten jullie over in de laadruimte van een minibus, waarmee jullie naar België zijn gereden. Echter jullie konden niet aangeven via welke landen, steden jullie van Kiev naar België waren gereisd, noch via welke grens jullie de Europese Unie waren binnen gereisd. Beiden gaven jullie aan dat jullie niet hadden opgemerkt dat de minibus onderweg werd gecontroleerd. Jullie beweerden dat op jullie reis naar België geen enkel document moesten voorleggen, noch dat er reisdocumenten voor jullie voorzien waren. Jullie hadden enkel met jullie binnenlands paspoorten en geboorteaktes gereisd. Jullie hadden geen afspraken met de chauffeurs gemaakt, noch enige vragen gesteld over wat te doen tijdens de reis of bij enige controles en problemen. Jullie legde uit dat jullie van uw oom hadden vernomen dat er geen problemen zouden zijn op de reis naar België (CGVS vrouw 7/10/2013 p. 10, 11; man 7/10/2013 p. 6, 8, 9). Uw uitleg overtuigt echter niet. Gezien een illegale binnenkomst in de Europese Unie een preciaire onderneming is, is het is weinig waarschijnlijk dat de chauffeur het risico zou nemen om zonder enige reisdocumenten of concrete afspraken wat te doen bij mogelijke problemen en controles jullie de Europese Unie binnen te loodsen. Gelet op het risico dat u liep op een mogelijke grenscontrole van vrachtvervoer is het erg onwaarschijnlijk dat u geheel in het ongewisse zou zijn over wat te doen bij dergelijke problemen. Dit alles doet mij vermoeden dat u informatie achterhoudt over uw werkelijke reisroute en de daarbij gebruikte reisdocumenten. Deze vermoedens worden bevestigd door dat u een niet meer geldig binnenlands paspoort voorlegt in uw asielpcedure en de bladzijde waarop de stempel van de uitreiking van een reispaspoort uit het binnenlands paspoort van uw echtgenote werd gescheurd. Zowel u als uw echtgenote verwezen naar kinderen die deze bladzijde uit haar binnenlands paspoort hadden gescheurd, echter jullie verklaringen over wanneer jullie op de hoogte werden gebracht van deze beschadiging zijn tegenstrijdig. U verklaarde dat uw vrouw u hierover had ingelicht op 18 augustus 2013. Uw vrouw daarentegen beweerde dat uw oom jullie beiden over de beschadiging van haar binnenlands paspoort had ingelicht op 14 juli 2013, toen hij de documenten aan jullie terug gaf om de reis aan te vangen (CGVS man 22/08/2013 p. 4; vrouw 07/10/2013 p. 7). Geconfronteerd met de incoherentie hierover in jullie verklaringen, verwees uw vrouw naar uw geheugenproblemen en dat u zaken door elkaar had gehaald (CGVS vrouw 7/10/2013 p. 7). Deze uitleg overtuigt niet daar redelijkerwijs kan verwacht worden dat jullie over wanneer en hoe jullie op de hoogte werden gebracht van deze beschadiging aan het binnenlands paspoort van uw vrouw, eenduidige verklaringen zou afleggen, gezien het grote belang van identiteitsdocumenten voor een Russische medemens. Deze vaststellingen doet het vermoeden reizen dat jullie identiteitsdocumenten en reisdocumenten en informatie over de werkelijke reisroute achterhouden.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus kan in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten ter staving van jullie asielrelaas kunnen de hierboven gestelde conclusies niet wijzigen. Uw binnenlands Russisch paspoort, het binnenlands Russisch paspoort van uw vrouw, uw geboorteakte en de geboorteakte van uw vrouw bevatten persoonsgegevens die niet worden betwist. De kopie van jullie huwelijksakte geeft weer dat jullie op 19 februari 2013 wettelijk zijn gehuwd voor de ZAGS. Hoger werd omstandig gemotiveerd dat jullie verklaringen over de motieven van de registratie en de feitelijke annulatie, niet geloofwaardig zijn. Uit de twee convocaties waar u werd opgeroepen zich te melden op 19 maart 2013 en 22 mei 2013 kan niet afgeleid worden in welke zaak, noch omwille van welke omstandigheden u werd opgeroepen. Evenmin

waarom u als beschuldigd werd aangeduid. Bovendien moet vastgesteld worden dat op beide convocaties de officiële stempel van de ordedienst linksboven ontbreekt, waardoor er ernstige vraagtekens kunnen geplaatst worden bij de authenticiteit van deze convocaties.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951. In een tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.2. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat zij voldoet aan de definitie van het begrip 'vluchteling' uit artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, waarbij zij vervolgens op een summiere wijze het door haar voorgehouden asielrelaas opnieuw weergeeft, wijst de Raad er evenwel op dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.3. Voorts stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet de minste poging onderneemt om *in concreto* ook maar één tegenstrijdigheid, inconsistentie of onaannemelijkheid te weerleggen. De desbetreffende vaststellingen door verwerende partij aangaande wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas, verhinderen dan ook terecht enig geloof te hechten aan dit relaas en laten niet toe verzoekende partij de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

2.2.4. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardig asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: *“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.”*

De Raad stelt vast dat verzoekende partij voormelde motivering ongemoeid laat, waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.5. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven januari tweeduizend veertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT